

Obligationer for Resten, og *Preussen*, hvor Staten i Henhold til flere efter hinanden følgende Love — hvoraf den første fra 1895 — yder en Understøttelse i Kontanter eller Obligationer paa 75 Mill. Mk., hvoraf der i Tilfælde af Overskud, svares en Rente af ikke over 3 pCt.

ad § 4.

Bestemmelserne i § 4 har ikke givet Anledning til nogen Bemærkning; det var nødvendigt at fastsætte Bestemmelser med en eventuel Udvidelse af »Caisse Centrale« for Øje, og da dens Tilblivelse skyldes en Lov, vilde det være rimeligt, om ogsaa dens Virksomhed blev standset ifølge en Lovbestemmelse. Man forudser, at en saadan Lovbestemmelse maatte finde Anvendelse, dersom Ledelsen skulde vise sig at være saa uheldig, at Halvdelen af Tilskudet gik tabt.

ad § 5.

Udvalget foreslaar en ny Tekst for første Stykke, der skulde være saalydende: »I Henhold til Bestemmelser, som skal fastsættes af Direktionen og godkendes af Finansministeren, at yde Forskud i løbende Regning til Foreninger, hvis Formaal er Ydelse af Erhvervskredit«.

Denne nye Affattelse har den Fordel at være meget tydeligere og at bringe Teksten i § 5 i Samklang med den for § 2 foreslaaede Tekst. Lignende Bestemmelser findes i alle andre Love vedrørende dette Spørgsmaal. Vi har allerede haft Lejlighed til at fremhæve, hvilke Foreninger, der efter Udvalgets Skøn, skulde danne »Caisse Centrale«s naturlige Kundekreds, samt hvorfor Udtrykket »fédération« (Forbund), der fandtes i Forslaget, ikke syntes at burde bibeholdes. Reglementet skal affattes af den ansvarlige Direktion, og der maa indrømmes Direktionen en saa udstrakt Handlefrihed, at den, under Hensyntagen til de særlige Krav eller Forhold, der gør sig gældende i Institutioner, med hvilke Samarbejde for den mindre Kreditgivning finder Sted, kan foretage enhver Ændring, som de indhøstede Erfaringer efterhaanden maatte gøre ønskelig. Reglementer fastsatte ved Lov eller kongelige Anordninger vilde ikke frembyde den ønskede Handlefrihed.

De for »Caisse Centrale« i Berlin gældende Reglementer fremtræder nu som et samlet Hele, der er afpasset efter de tyske Forhold, men for at opnaa dette Resultat, har man maattet revidere dem gentagne Gange.

Man kan gaa ud fra, at Reglementet i Belgien ogsaa hyppigt vil paakræve Ændringer.

ad § 6.

Udvalget foreslaar, at der i denne Paragraf tilføjes: »og for at fremskaffe yderligere Indtægtskilder«.

Det kan blive nødvendigt at skaffe »Caisse Centrale« yderligere Indtægtskilder enten midlertidige eller vedvarende. Blandt de Midler, der kan komme i Betragtning, er der, ud over Videre-Diskonteringen og Deponering af Værdier, ogsaa Udstedelse af Obligationer. »Caisse Centrale« vil imidlertid i samme Forhold, som den benytter sig af disse Midler, miste sin økonomiske Uafhængighed, og man maa haabe, at de almindelige Indtægtskilder vil være tilstrækkelige til at imødegaa de Krav, der stilles til den, naar Kreditefterspørgslen er normal og i Tilfælde af mindre Kriser. Der vilde imidlertid være en vis Fare forbunden med helt at forbyde enhver Tilflugt til ekstraordinære Indtægtskilder eller lade Spørgsmaalet afhænge af en Lov-Revision, i Perioder, hvor det netop vilde være klogt at undgaa enhver Forholdsregel, der kunde fremkalde Panik.

I den tyske Lov skelnes der mellem de Hoved-Forretninger hvorpaa »Caisse Centrale«s Eksistens er bygget, og de Bi-Forretninger, der er uundgaelige i enhver Kredit-Institutions Virksomhed; denne Adskillelse er fremkaldt af tekniske Grunde, som det